

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 61Ek/1116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119323975
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyzedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119323975.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX W., právne zastúpený JUDr. Katarínou Turanskou, advokátkou, Štúrovo námestie 10520/13B, 036 01 Martin proti povinnému O. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX W., právne zastúpený JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom, Holubyho 51, 036 01 Martin, o vymoženie nepeňažného nároku s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Martinom Rišianom, Exekútorský úrad Žilina, Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1116/2019 zo dňa 13.02.2020 takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1116/2019 zo dňa 13.02.2020 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 61Ek/1116/2019 zo dňa 13.02.2020, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil a II. výrokom zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že z odôvodnenia citovaného uznesenia okresného súdu v bode 31 jednoznačne vyplýva, že ide o neodkladné opatrenie, ktoré má dočasný charakter, ktorým súd oprávnenému poskytol v zmysle ust. § 127 ods. 1 OZ ochranu proti takým zásahom, ktoré by ho nad mieru primeranú pomerom obťažovali alebo vážne ohrozovali výkon jeho vlastníckeho práva. Následne súd uvádza, že on nie je rozhodnutím súdu obmedzený v bežnom správaní a užívaní svojich nehnuteľností, t. j. v takom správaní, ktoré sú susedia povinní navzájom strpieť a ktoré je spojené s obvyklým užívaním nehnuteľných vecí, príp. hnutelných vecí. Obdobné tvrdenie súdu vyplýva aj z bodu 32. Súd v bode 37 tiež uvádza, že poskytol žalobcovi - nesprávne uvedené žalovanému, poučenie o možnosti podať žalobu vo veci samej. Žalobca žalobu vo veci samej doposiaľ nepodal. Všetky povinnosti, ktoré mu uložil súd v bode I uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, od samého počiatku plní, tieto plnil už v čase jeho vydania, neexistoval a neexistuje žiaden dôvod, ktorý by viedol oprávneného na podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Uznesenie okresného súdu považuje za exekúciu nevykonateľnú, nie je možné ho považovať za exekučný titul. Okresný súd v Banskej Bystrici mal návrh oprávneného na nariadenie exekúcie, ktorý odvodzoval z uznesenia Okresného súdu v Martine sp. zn. 18C/21/2018 zo dňa 17.05.2019 ako exekučného titulu, zamietnuť.

3. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil, keď vo vyjadrení podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že súd v bode 37 vydaného neodkladného opatrenia konštatuje, že nemá zmysel zo strany žalobcu simultánne podávať žalobu vo veci samej, pretože má za to, že výrok by bol totožný s výrokom vydaného neodkladného opatrenia. Zároveň súd poučuje žalovaného, že má možnosť podať

žalobu, ak mu vydané neodkladné opatrenie spôsobuje nejakú ujmu, čo je v rozpore s tvrdením povinného, že súd pochybil zámenou slova žalovaný za slovo žalobca a on mal tým pádom podať ešte žalobu vo veci samej a doposiaľ som ju nepodal. Povinný svojim správaním susedov obťažuje nad mieru, kde on si určil vlastné hranice podľa jeho uvážení, ktoré sú veľmi ďaleko za obvyklou hranicou pokojného susedského spolunažívania a vykazujú dokonca prvky nebezpečného prenasledovania v zmysle TZ. Povinný neustále zámerne a úmyselne porušuje všetky povinnosti, ktoré mu určil súd vo vydanom neodkladnom opatrení, pojem v rozpore s dobrými mravmi mu nič nehovorí a je toho názoru, že z vydaného neodkladného opatrenia si ťažkú hlavu nerobí.

4. Tunajší súd uznesením sp. zn. 61Ek/1116/2019 zo dňa 04.10.2019 návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1116/2019 zo dňa 16.12.2019 bolo uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1116/2019 zo dňa 04.10.2019 zrušené. Dôvodom zrušenia uznesenia, ktorým súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, bolo podanie sťažnosti povinným, ktorá bola dôvodná. V predmetnej exekučnej veci sa povinný domáha zastavenia exekúcie z dôvodu, že všetky povinnosti uložené v exekučnom titule od samého počiatku plní a tieto plnil už v čase jeho vydania, neexistoval a neexistuje žiaden dôvod, ktorý by viedol oprávneného na podanie návrhu na vykonanie exekúcie a jeho návrh je nedôvodný. Vyšší súdny úradník dospel k právnomu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný na základe telefonického rozhovoru s p. Mgr. Dášou Hunčíkovou, pracovníčkou exekútorského úradu, ktorá však nepreverila skutočností o plnení, resp. neplnení povinností uložených v exekučnom titule na mieste samom. Na takto nezákonne vykonaný dôkaz a informácie z neho vyplývajúce však nemožno prihliadať a považovať ich za preukázané.

5. Na základe toho súd opätovne posudzoval návrh povinného na zastavenie exekúcie a jeho dôvody vrátane riadneho vykonania dokazovania v súlade so zákonom zistenie skutočností o plnení, resp. neplnení povinností uložených v exekučnom titule oboznámením sa na mieste samom. Dňa 03.01.2020 súd vyzval súdneho exekútora JUDr. Martina Rišiana, aby vykonal obhliadku na mieste samom, aby sa osobne presvedčil o situácii, či ku dňu podania návrhu existovali dôvody pre jeho podanie a či tieto pretrvávajú aj v súčasnosti, teda či si povinný plnil a plní súdom uložené opatrenia. Dňa 28.01.2020 súdny exekútor doručil súdu úradný záznam zo služobnej cesty vykonanej za účelom preverenia dodržiavania susedských vzťahov. V úradnom zázname bolo uvedené: - „Prišli sme na miesto o 8:42 - žiadne narušenie podľa exekučného titulu sme nezistili, - ideme za povinným, nebol doma. Rozprávali sme sa len s manželkou povinného, - ideme za oprávneným, kde nám popísal ako a kedy sa to deje. Od kedy disponujú predbežným opatrením súdu, povinný ich neobťažuje už tak často, ale na intenzite nepoľavil. Naposledy ich obťažoval dymom a popolčekom dňa 17.01.2020. Najčastejšie ich obťažuje v teplejšom počasí, keď sú na záhrade, alebo k nim príde návšteva. Čo sa týka predošlých obťažovaní, tak je všetko zdokumentované na Obvodnom oddelení policajného zboru v Martine. Pri odchode od oprávneného stretávame povinného, ktorý sa vrátil domov na základe telefonátu od manželky. On nikoho neobťažuje a že exekúcia je zastavená. Povinný bol poučený, aby dodržiaval predbežné opatrenie vydané okresným súdom Martin, na základe ktorého vymáhame exekúciu. Bol upozornený, ak nebude dodržiavať spomínané opatrenie, exekútor mu môže udeľovať pokuty až do úhrnej výšky 30.000,- eur. Exekúcia nebola zastavená, boli len zamietnuté námietky, ktoré si on podal. Následne bolo zrušené rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí námietok povinného. - povinný aj oprávnený podpísali prezenčnú listinu, - miesto sme preverili aj o 13:20, žiadne narušenie sme nezistili.“

6. Následne vyšší súdny úradník uviedol, že súd sa zaoberal opäť otázkou dôvodnosti exekúcie vzhľadom na obranu povinného. Preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie a príloh k nemu zistil, že na základe obhliadky na mieste samom vykonanom povereným súdnym exekútorom dňa 22.01.2020 momentálne k žiadnemu narušeniu vyplývajúcejmu z exekučného titulu nedochádza. Podľa výpovede oprávneného odkedy disponujú predbežným opatrením súdu, povinný ich neobťažuje už tak často, ale na intenzite nepoľavil. Z úradného záznamu vyplynulo, že miesto zamestnanci exekútorského úradu preverili aj o 13:20, žiadne narušenie však nezistili. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazným prostriedkov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný. Súd mal za preukázané, že momentálne súdny exekútor žiadne narušenie podľa exekučného titulu nezistil a preto súd dospel k názoru, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie nebol dôvodný, a to z dôvodu, že povinný si povinnosť uloženú mu exekučným titulom plnil a preto nebol daný ani dôvod na nútený výkon súdneho rozhodnutia - exekučného titulu. Na základe uvedeného súd exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora zastavil podľa § 61k

ods.1 písm. a) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a to plnením povinnosti zo strany povinného. Súčasne súd zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie súdneho exekútora vo výške 36,- eur z dôvodu, že zastavenie exekúcie možno pričítať oprávnenému.

7. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 61k ods. 1 písm. a), § 61k ods. 2, § 61l ods. 3, § 197 ods. 1, § 197 ods. 2 a § 199 ods. 1 Exekučného poriadku a § 21 ods. 1, § 21 ods. 2 a § 22 ods. 1 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

8. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej k odôvodneniu súdu, že má za preukázané, že „momentálne súdny exekútor žiadne narušenie podľa exekučného titulu nezistil a preto dospel k záveru, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie nebol dôvodný a to z dôvodu, povinný si povinnosť uloženú plnil a nebol daný ani dôvod na nútený výkon rozhodnutia.“ uviedol, že uvedené odôvodnenie v konaní nebolo v konaní preukázané. Návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený v júni 2019, pričom súdny exekútor vykonal obhliadku na mieste samom až dňa 22.01.2020. Sám súd vo svojom rozhodnutí uvádza, že „momentálne“ žiadne narušenie podľa exekučného titulu nezistil. To, že nezistil „momentálne“ porušenie, neznamená, že k tomu nedochádza. Súd vychádzal len z tvrdení povinného a nezobral do úvahy aj tvrdenie oprávneného, ktorý uviedol, že povinný ich neobťažuje tak často ako v minulosti, avšak na intenzite svojho konania nepoľavil. Čo znamená, že stále pretrváva, napr. náhle a prudké dymenie z komína spojené so silným zápachom a prudkým čiernym dymom. Oprávnený uvádza i to, že protiprávne konanie povinný vykonáva väčšinou v čase, keď jeho manželka nie je doma. Pri návšteve exekútora dňa 22.01.2020 však doma povinný ani nebol, bola doma len jeho manželka, ktorá ho následne privolala. Teda v tomto čase ani nemal objektívne, kto protiprávne konanie robíť, keďže povinný doma ani nebol. Na tento fakt upozornil oprávnený aj exekútora, resp. jeho pracovníkov na mieste samom, avšak uvedené sa nikde v odôvodnení neuvádza. Na preukázanie svojho tvrdenia zaslala povinný USB kľúč v prílohe, ktorý dokumentuje konanie povinného. Z tohto je zrejmé, že povinný i naďalej porušuje exekučný titul a bolo len „dobrou náhodou“, že sa toto nedialo 22.01.2020. Rovnako aj zo samotného rozhodnutia súdu vyplýva, že dymenie, púšťanie plynov z auta Avie, pachy, popolček, hluk a pod. sa dialo aj v minulosti hlavne v letných mesiacoch, keď sa rodina oprávneného nachádzala na záhrade. Záver vyvodенý zo strany súdu považujú za predčasný. Súd vychádzal z jednej jedinej návštevy exekútora. Uvedené sa nejaví ako objektívne. Klient by si zaiste želal, aby bolo takéto konanie povinného pravdou, avšak dôvodné obavy sú na mieste. Zároveň uvádzajú, že nie je zrejmé, z čoho súd vyvodil záver, že ani len návrh na vykonanie exekúcie nebol dôvodný. Rovnako ani táto skutočnosť nebola preukázaná. Od oprávneného nemožno požadovať náhradu trov konania, nakoľko nemožno oprávnenému na jeho ťarchu pričítať zastavenie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávnený a dôvodne. Vzhľadom na uvedené oprávnený navrhuje, aby súd napadnuté uznesenie zrušil alebo zmenil.

9. Povinný vo vyjadrení k sťažnosti oprávneného podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že tvrdenia oprávneného sú tendenčné, zavádzajúce a nepravdivé. Nie je pravdou, že by povinný obťažoval oprávneného dymením, zápachom, prudkým čiernym dymom. Nie je pravdou, že by povinný vykonával protiprávne konanie väčšinou v čase, keď jeho manželka nie je doma. Manželka povinného je dlhodobo PN, zdržiava sa doma a tento stav pretrváva dodnes. Povinný sa väčšinou času nezdržiava doma, vypomáha synovi. Z týchto dôvodov sa ani v čase šetrenia exekútora v mieste bydliska nenachádzal. Z uvedeného je zrejmé, že nemôže vykonávať činnosti, z ktorých ho oprávnený neustále obviňuje. Povinný uvádza, že je to práve oprávnený, ktorý neustále porušuje zákon, poškodzuje mu majetok, spôsobuje znečistenie majetku povinného, používa opakované slovné útoky na jeho osobu a osobu jeho syna. K USB kľúču, resp. jeho obsahu, ktorým chce oprávnený údajne preukázať svoje tvrdenia, sa povinný vyjadriť nedokáže, nakoľko tento mu nebol predložený, nebol mu zaslaný obsah nachádzajúci sa na kľúči. Povinný tvrdí, že objektívnosť obsahu USB kľúča nemôže bez akýchkoľvek pochybností zodpovedať skutočnosti a údaje môžu byť účelne oprávneným zmanipulované. Povinný žiada súd, aby na takéto dôkazy oprávneného neprihliadol. Povinný tvrdí, že ani on, ani jeho rodina (ako to vyplýva z rozhodnutia Okresného súdu Martina sp. zn. 18C/21/2018) nie je obmedzený v bežnom správaní a užívaní svojich nehnuteľností, t. j. v takom správaní, ktoré je oprávnený strpieť a ktoré je spojené s obvyklým užívaním nehnuteľných vecí. Povinný tvrdí, že striktné dodržiava ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nevykonáva činnosti, ktorými by nad mieru primeranú pomerom obťažoval

alebo vážne ohrozoval oprávneného alebo jeho rodinu. Povinný neobťažuje oprávneného hlukom, prachom, popolčekom, dymom, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienением a vibráciami, neohrozuje život, zdravie a vlastnícke práva oprávneného. Povinný opätovne tvrdí, že všetky povinnosti, ktoré mu súd v uznesení o nariadení o nariadení neodkladného opatrenia od samého počiatku plní, tieto plnil už v čase jeho vydania, neexistoval a neexistuje žiaden dôvod, ktorý viedol oprávneného na podanie návrhu na vykonanie exekúcie a na výkon exekúcie. Povinný tvrdí, že uznesenie súdu sp. zn. 61Ek/1116/2019 zo dňa 13.02.2020 vydal po objektívnom vyhodnotení na základe dostatočne zisteného stavu a uznesenie je správne. Sťažnosť oprávneného je nedôvodná a z tohto titulu ju povinný žiada v celom rozsahu zamietnuť.

10. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

12. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

17. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

18. Podľa č. 6 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

19. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

21. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie je sporom medzi oprávneným a povinným, či je exekúcia vedená po práve. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť. Návrh povinného na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť, a

teda povinný musí uviesť všetky okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti. Zároveň musí exekučný súd zdôrazniť, že aj v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Inými slovami povedané, ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto dôkazné bremeno neunesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu v jej neprospech. V prejednávanej veci je medzi účastníkmi sporné, či povinný plní povinnosti uložené mu neodkladným opatrením.

22. Pokiaľ oprávnený až v sťažnosti predložil na preukázanie svojho tvrdenia ako dôkaz USB kľúč, ktorý má dokumentovať konanie povinného, vzhľadom na to, že tento dôkaz použil oprávnený prvý krát až v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu, nemôže exekučný súd na neho s poukazom na uplatňovanie koncentračnej zásady podľa § 61k ods. 2 a 3 Exekučného poriadku, ktorá pri použití princípu rovnosti zbraní vyplývajúceho z čl. 6 CSP platí aj pre oprávneného, prihliadnuť. V právnej úprave exekučného konania platnej od 01.04.2017 je totiž stanovený nový spôsob obrany povinného proti nedôvodnej, resp. neprípustnej exekúcii s tým, že sú stanovené pevné rámce, v akých sa má relevantná obrana pohybovať. Zákonodarca ponechal povinnému v tomto smere iba jeden právny prostriedok obrany, a to návrh na zastavenie exekúcie, ktorý síce môže podať i opakovane ale s rozličnými účinkami a zároveň s možnosťou opakovaného podávania takýchto návrhov určil vo väzbe na efektívnosť exekučného konania, že povinný v každom jednom návrhu na zastavenie exekúcie musí riadne po skutkovej a právnej stránke vyšpecifikovať dôvody nedôvodnosti, resp. neprípustnosti exekúcie, nakoľko ich už následne nebude môcť relevantne podať. Stanovil tak preto, aby nielen exekučný súd ale aj oprávnený vedel, čo je predmetom obrany a vedel kam má smerovať svoju procesnú činnosť. Ak teda existuje relevantný dôvod zastavenia exekúcie k určitému dôležitému časovému medzníku v rámci exekúcie, je ho povinný predložiť súdu na posúdenie, lebo ináč na neho neprihliadne, nech by bol akokoľvek relevantný.

23. V novom ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je teda vyjadrená koncentračná zásada rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie, tzn. že procesné úkony sa musia vykonať v zákonom stanovenej lehote. Povinný je pod ťarchou neprihliadnutia na jeho procesný úkon povinný uviesť všetky relevantné tvrdenia a zároveň k tomu prislúchajúce dôkazné návrhy v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak ich podá oneskorene, napr. tvrdenie, či dôkazný návrh, súd na ne neprihliadne. Tým sa zvyšuje aj zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Zákonodarca v novej úprave exekučného konania a to najmä v návrhoch na zastavenie exekúcie zvýraznil, že exekučné konanie nemá byť konaním, v ktorom sa riešia spory, ale v ktorom sa má primárne vymôcť judikovaný nárok priznaný exekučným titulom. Tento nárok má byť vymožený čo najskôr v súlade článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a preto, ak chce povinný iniciovať exekučný spor, zákonodarca mu na to stanovil určité limity a pre prípadné prekročenia nedodržania týchto medzí zároveň stanovil, ako má súd (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), resp. povinný (§ 61l ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku) postupovať.

24. Uplatňovanie koncentračnej zásady v rozhodovaní o návrhoch na zastavenie exekúcie sa prejavuje v tom, že nové tvrdenia a dôkazy nemožno účinne podať. Sťažnostné konanie je v zásade jediným opravným konaním v exekučnom konaní a preto nie je akýmsi predĺžením konania o určitom procesnom podaní účastníka, ale je opravným konaním, v ktorom má dotknutá strana vytýkať vady konania i rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka (§ 239 CSP v spojení s § 243 CSP). Inými slovami povedané sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tou zmenou, že o nej rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ či už v pozícii povinného alebo oprávneného namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo, t. j. skutkový a právny rámec vymedzený v návrhu na zastavenie exekúcie je rámcom i pre sťažnostné konanie a súd (sudca) v sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nemôže riešiť povinným novonastolené právne a skutkové otázky. To isté platí vzhľadom na uplatňovaný princíp rovnosti zbraní aj pre oprávneného vychádzajúc zo základného postulátu, že žiadna zo sporových strán nemá vo vzťahu k protistrane iné než rovnocenné postavenie (rovnaká štartovacia čiara platí pre obidve sporové strany a žiadna strana nie je akýmkoľvek spôsobom nadradená druhej strane), a preto ani oprávnený nemôže až v konaní o sťažnosti použiť tvrdenia a dôkazy, ktoré mali byť použité a vznesené pred rozhodnutím o návrhu na zastavenie exekúcie s tým rozdielom, že oprávnený síce nemá zákonom danú lehotu, v ktorej má všetky tvrdenia a dôkazy uplatniť, ale súd má za to, že túto povinnosť má minimálne do rozhodnutia o návrhu povinného na zastavenie

exekúcie. Premietnutím uvedeného na predmetnú vec exekučný súd so zreteľom na § 61k Exekučného poriadku nemôže prihliadnuť na skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník exekúcie mohol a mal použiť už pri podaní návrhu na zastavenie exekúcie, t. j. nemohol prihliadnuť na dôkaz USB kľúč, ktorým oprávnený preukazoval konanie povinného a keďže súd na neho neprihliadal, tento dôkaz ani nevykonal. Tento oprávneným uvádzaný dôkaz bolo možné v zmysle koncentračnej zásady uplatniť už pred rozhodnutím súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, keď povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že z jeho strany nedochádza k žiadnemu porušovaniu povinnosti uloženej neodkladným opatrením a exekúcia nie je dôvodná. Je neprípustné v exekučnom konaní vzhľadom na jeho podstatu a účel, aby si účastník ponechával v talóne nejaké tvrdenia a dôkazy za účelom zvrátenia výsledku konania. Takéto kalkulačné konanie v nových procesných kódexoch zákonodarca odmietol pod ťarchou neprihliadnutia na takéto úkony a to aj so zreteľom na povinnosť každého správať sa zodpovedne a efektívne v súdnom konaní a touto povinnosťou zákonodarca zaťažuje obidve strany rovnako.

25. Keďže oprávnený predložil dôkazy (USB kľúč), ktorým sa malo preukázať porušovanie povinnosti a dôvodnosť začatia exekúcie, až v sťažnostnom konaní, súd na ne neprihliadol a teda ani nevykonal. Z tohto dôvodu v zmysle výsledkov ohliadky musí súd skonštatovať, že napadnuté uznesenie je vecne správne a exekučné konanie nebolo začaté dôvodne. Oprávnený totiž po presune dôkazného bremena, keď povinný poprel, že povinnosti uložene exekučným titulom neplní, nijak nepreukázal (ako bolo vyššie uvedené na v sťažnosti predložený USB kľúč súd neprihliadol), že povinný neplní povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu a exekúcia začala dôvodne a zostal len pri skutkových tvrdeniach. Pokiaľ oprávnený ako dôkaz k vyjadreniu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie predložil rozhodnutia správneho orgánu z roku 1986, resp. 1987 o zachytávačoch snehu, t. j. z obdobia dávno pred vydaním exekučného titulu, keď oprávnený bol ešte v detskom veku, súd na tieto dôkazy neprihliadol, pretože nemajú žiadnu výpovednú hodnotu o aktuálnom stave. Zároveň v tejto súvislosti vzhľadom na charakter povinnosti uloženej exekučným titulom, ktorá je trvalého a omisívneho charakteru, musí exekučný súd zdôrazniť, že zastavenie tejto exekúcie ešte neznamená, že oprávnený nemôže na základe tohto exekučného titulu podať nový návrh na vykonanie exekúcie, ak po právoplatnom skončení tejto exekúcie, povinný poruší povinnosti uložene exekučným titulom. V prípade vzniku sporu o dôvodnosť začatia tejto novej exekúcie potom oprávnený musí v zmysle negatívnej dôkaznej teórie ako aj vzhľadom na koncentračnú zásadu a princíp rovnosti zbraní predložiť všetky dôkazy preukazujúce dôvodnosť exekúcie včas, tak ako bolo uvedené v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia.

26. Vzhľadom na to, že oprávnený nepreukázal dôvodnosť začatia exekúcie a táto sa musela zastaviť, musí zároveň skonštatovať, že je zodpovedný za zastavenie exekúcie a teda že mu možno pričítať zastavenie exekúcie. Táto zodpovednosť za zastavenie exekúcie v časti trov exekúcie má pre oprávneného také následky, že je povinný tieto trovy nahradiť ostatným účastníkom exekúcie (§ 199c ods. 1 Exekučného poriadku vo vzťahu k súdnemu exekútorovi). Preto je irelevantná námietka oprávneného, že od neho nemožno požadovať náhradu trov konania.

27. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1116/2019 zo dňa 13.02.2020 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.